

Bijbelstudie Centrum
VOORTEKENEN VAN HET EINDE VAN HET GENADE TIJDPERK

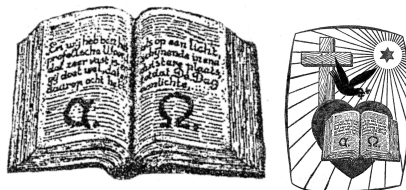
Geachte Lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen overhandigen. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonde vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopend oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtels keren”.

Bijbelstudie Centrum
VOORTEKENEN VAN HET EINDE VAN HET GENADE TIJDPERK

Laten we beginnen met opslaan en lezen van **Kolossenzen 1:15-20**. *“Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping, want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; en Hij is vóór alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem; en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alles de eerste geworden is. Want het heeft de ganse volheid behaagd in Hem woning te maken, en door Hem, vrede gemaakt hebbende door het bloed zijns kruises, alle dingen weder met Zich te verzoenen, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is”*.

We zien in het 17^e vers: *“en Hij (Jezus) is vóór alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem”* en in vers 16. *“want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn”*.

We zien dus, hoe de Almachtige God en Schepper alles wat Hij geschapen heeft en tot aanzien heeft willen roepen, gedaan heeft door Zijn Zoon, Jezus de Christus der Schriften. Dat *“alles”* betekent niet alleen de levende, maar ook de levenloze dingen, als we het zo mogen onderverdelen.

De eerste drie grote dingen die God door Zijn Zoon heeft geschapen, zijn de tijd, de ruimte en het getal. Toen de Zoon uit de Vader voortgekomen was, was Hij de eerste Twee. Daarvoor was er alleen maar Eén, dat was God; zo was Jezus de Twee.

We lezen verder in Gods Woord in **Gen. 1:1**. *“in de beginnen schiep God de hemel en de aarde”*. In **Joh. 1:1-2** staat: *“In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginnen bij God”*. We zien dus, dat het Woord Christus is, de Zoon, door Wie de Vader in den beginnen alles geschapen heeft.

Toen God bij de aanvang alles maakte, was dat ook het begin van de tijd, die wij nu kennen. Maar God staat zelf boven de tijd, want God is van eeuwigheid tot eeuwigheid. God is in geen enkel opzicht onderworpen of gebonden aan tijd; integendeel, Hij heeft de tijd geschapen, zodat de tijd onderworpen is aan Hem.

Daarom staat er geschreven in 2 Petr. 3:8. *“dat één dag bij de Here is als duizend jaar en duizend jaar als één dag”*. Dit woord moeten we niet zo verstaan, dat voor God een dag gelijk is, aan wat voor ons duizend jaar is, want dan zouden we een God hebben, die ook aan tijd gebonden is. Neen, dat is de bedoeling niet van het Schriftwoord, want er staat: *“dat één dag bij de Here is als duizend jaar en duizend jaar als één dag”*, want Hij kan het maken, zoals Hij het wil.

Dat is het wonder, Hij heeft het in Zijn hand, om deze dag duizend jaar te laten duren en toch zouden wij er dan niets van merken, dan gaat ons horloge precies vierentwintig maal om en de aarde eenmaal om haar as; daar heeft God de beschikking toe en Hij kan maken, dat duizend jaar duurt als een dag.

Maar toen Hij bij de aanvang Zijn schepping maakte, heeft Hij daarbij ook de tijdsorde bepaald voor die schepping. Daarom staat er *“in den beginnen”* en wij zien dus dat die tijdsorde, d.w.z. de eeuwen, ook door Jezus Christus geschapen zijn. Daarom verstaan we, dat de Heer, die Zelf deze tijdsorde gemaakt heeft, de tijdsbedelingen (tijdperken) geheel beheerst, wat blijkt uit al Zijn woorden en daden.

Want ook de tijdsbedelingen zijn door Hem en tot Hem geschapen. We weten immers, dat de Heer de eeuwigheid ingedeeld heeft, zoals Hij wil, in eeuwen (in het Grieks *“aionen”*), tijdsperioden. Hij gaf b.v. een tijdsperiode voor de wet en nu leven we in de tijdsperiode van de genade; straks komt aan het eind van deze tijdsbedeling er Gods oordeel en gericht.

Maar er komt ook die heerlijke tijdsperiode van Zijn Duizendjarig rijk hier op aarde, waarin de Heer Jezus Koning zal zijn; want Hij heeft de eeuwen in Zijn hand, Hij heeft ze gemaakt en Hij heeft ze Zelf ingedeeld gelijk Hij wil.

In verband met de schepping van hemel en aarde, beheerst de Zoon ook de ruimte. In verband hiermee moeten we uit de Schrift leren zien, dat als Hij spreekt, het ook niet anders kan, dan dat Hij spreekt naar

Bijbelstudie Centrum
VOORTEKENEN VAN HET EINDE VAN HET GENADE TIJDPERK

de tijdsbedelingen, die Hij Zelf in Zijn hand heeft. Zeker, de Heer Jezus zegt Zelf, dat de Vader die tijden in Zijn handen heeft; natuurlijk als Mensenzoon is de Heer Jezus geheel onderworpen aan de Vader, maar als de eeuwige Zoon van God, is de gehele tijdsorde door Hem geschapen en ingedeeld.

In verband hiermee willen we enige Schriftplaatsen met elkaar onderzoeken, opdat het ons tot lering mag zijn. De eerste Schriftplaats is Luc. 10: 25-37. *“En zie, een wetgeleerde stond op om Hem te verzoeken en zeide: Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven? En Hij zeide tot hem: Wat staat in de wet geschreven? Hoe leest gij? Hij antwoordde en zeide: Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf.*

En Hij zeide tot hem: Gij hebt juist geantwoord; doe dat en gij zult leven. Maar hij wilde zich rechtvaardigen en zeide tot Jezus: En wie is mijn naaste? Daarop hernam Jezus en zeide: Een zeker mens daalde af van Jeruzalem naar Jericho en viel in de handen van rovers, die hem niet alleen uitschudden, maar ook slagen gaven en weggingen, terwijl zij hem halfdood lieten liggen.

Bij geval daalde een priester af langs die weg; en deze zag hem, doch ging aan de overzijde voorbij. Evenzo ging ook een Leviet langs die plaats, en hij zag hem en ging aan de overzijde voorbij. Doch een Samaritaan, die op reis was, kwam in zijn nabijheid, en toen hij hem zag, werd hij met ontferming bewogen. En hij ging naar hem toe, verbond zijn wonden, goot er olie en wijnop; en hij zette hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en verzorgde hem.

En de volgende dag stelde hij de waard twee schellingen ter hand en zeide: Verzorg hem en mocht gij meer kosten hebben, dan zal ik ze u vergoeden, op mijn terugreis. Wie van deze drie dunkt u, dat de naaste geweest is van de man, die in handen der rovers was gevallen? Hij zeide: Die hem barmhartigheid bewezen heeft. En Jezus zeide tot hem: Ga heen, doe gij evenzo”.

Wat betekent deze vraag? *“wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven”*? Er staat eigenlijk *“aionisch leven”*, het leven der eeuwen. Naar aanleiding van deze vraag, geeft de Heer Jezus een bijzonder antwoord en dat antwoord is door de Heer op een wonderlijke wijze, zo gegeven, dat het niet te verstaan is voor de natuurlijke mens, ook al is die natuurlijke mens nog zo intelligent.

Want als de Heer Jezus spreekt, omhult Hij in Zijn woorden de verborgenheden van Gods raad, die de natuurlijke mens, de vleselijke mens, niet verstaat; maar die geopenbaard worden aan de mens, die geleid en verlicht wordt door de Geest van God.

Waar de Heer Jezus het begin en het einde van alles is en God alle dingen door Hem gemaakt heeft, kan het niet anders, dan dat al wat de Heer Jezus doet en spreekt, het stempel draagt van dat eeuwige plan van God.

Dat kan niet anders en daarom is iedere geschiedenis, die we in de Bijbel vinden omtrent de Heer Jezus Zijn handel en wandel en alles, wat Hij spreekt, tevens profetie. Want de Heer Jezus doet alles geheel naar de wil van Zijn Vader en daarom kan het niet anders, dan dat Hij, Die de eeuwen beheerst, in heel Zijn optreden, het eeuwige plan van God openbaart, maar in een voor de wereld verborgen vorm.

In verband hiermee willen we eerst nog eens aandacht er op vestigen, hoe er b.v. twee brood vermenigvuldigingen waren en ook twee tempelreinigingen en twee wonderbare visvangsten. Dat is niet toevallig; het zijn er geen drie en geen vier, maar twee; want het is profetie, hoewel het ook geschiedenis is.

Natuurlijk hebben die broodvermenigvuldigingen en die andere feiten letterlijk plaats gevonden, maar ze zijn tevens profetie; zoals het is met al de geschiedenissen, die we opgetekend vinden in het Nieuwe Testament.

Zo vinden we dat ook in het antwoord, dat de Heer Jezus geeft op de vraag van de wetgeleerde en in de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan, die Hij daaraan verbindt. Van deze spreekt de Heer Jezus in Luc. 10:33-34. *“Doch een Samaritaan, die op reis was, kwam in zijn nabijheid, en toen hij hem zag, werd hij met ontferming bewogen. En hij ging naar hem toe, verbond zijn wonden, goot er olie en wijn op; en hij zette hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en verzorgde hem”.*

Bijbelstudie Centrum
VOORTEKENEN VAN HET EINDE VAN HET GENADE TIJDPERK

We weten allemaal wel, wie deze barmhartige Samaritaan in werkelijkheid is; dat is de Here Jezus. De Samaritanen waren immers voor de Farizeeën een minderwaardig volk, waarmee zij geen gemeenschap hadden, want het was een gemengd volk, uit Jood en geëmigreerde heiden ontstaan.

Zo werd ook de Here Jezus door deze Schriftgeleerden en priesters niet voor vol aangezien, want Hij kwam immers uit Nazareth en we lezen, dat men zei: **"Kan uit Nazareth iets goeds komen"?** Men zei ook dat de profeten toch uit Jeruzalem uit Juda kwamen, maar het was willens en wetens onbekend voor hen, dat Jezus inderdaad uit Juda voortkwam en in Bethlehem was geboren.

Daarom neemt de Here Jezus deze gelijkenis van die Leviet en die priester, om niet alleen hen, maar allen een les te geven, die in eigen denkende, hoogmoedige godsdienst wandelen. De waarachtige dienst aan God is een verbroken hart en een verslagen geest; daar alleen heeft God Zijn troon.

De hoogmoedige kent Hij ven verre en ziet Hij met gramschap aan, maar in de hemel en bij hen die verbroken van hart en de nederig van geest zijn, daar heeft God Zijn troon. De Here Jezus Zelf is die barmhartige Samaritaan, wat we duidelijk uit deze geschiedenis zien.

In **vers 33** staat: **"Doch een Samaritaan, die op reis was, kwam in zijn nabijheid"**. Is het niet zo, dat de Heer Jezus gezonden werd door de Vader naar deze donkere wereld; was Hij niet gekomen om het verloren te zoeken, om hetgeen verbroken was te helen en die gebonden waren, vrij te maken en aan gevangenen vrijheid te geven?

Zegt Hij dit niet bij Zijn eerste optreden daar in de synagoge te Nazareth? Als Hij voor de eerste keer optreedt in het openbaar, neemt Hij de boekrol van Jesaja en leest dan uit **Jes. 61:1-2** voor. **"De Geest des Heren Heren is op mij, omdat de Here mij gezald heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis; om uit te roepen een jaar van het welbehagen des Heren"**.

De Heer Jezus is die Samaritaan, Die in de nabijheid kwam van die man, die door de rovers overvallen en neergeslagen was. Hij zocht die man op. Zocht de Heer Jezus ons ook niet op? Wij zochten de Heer Jezus niet, maar Hij zocht ons, want Hij kwam toch tot ons?

"en toen hij hem zag, werd hij met ontferming bewogen". Is ook de Heer Jezus niet met ontferming bewogen over de schare, die vermoeid, belast en beladen zijn en is Hij het nog niet steeds voor degenen, die geen helper hebben?

Er staat: **"En Hij ging naar hem toe"**. De Heer Jezus komt in werkelijkheid eerst naar ons toe, al moeten wij dan ook naar Hem willen komen. **"Hij verbond zijn wonden, goot er olie en wijn op"**. Wijn is het zinnebeeld van Zijn bloed. Vinden we dat niet in het Avondmaal duidelijk terug? Hij is immers die ware wijnstok en is niet de vrucht van de wijnstok, het sap van de druif?

Dit Bloed van de Heer Jezus reinigt ons en heelt onze wonden. Olie is het zinnebeeld van de Heilige Geest. Het is door Zijn bloed en door Zijn Geest, dat degene die verloren is, tot een nieuw mens wordt gemaakt.

Verder zet hij hem op zijn eigen rijdier. De Heer Jezus zoekt ons niet alleen op, maar brengt ons ook in de veilige stal. Hij is onze leidsman ten leven, Die ons leidt en draagt.

Zien we het niet afgeschaduwd in de borstlap van de Hogepriester in het Oude Testament, waarop hij de twaalf stenen droeg, waarin de namen der twaalf stammen gegrift stonden? Zo droeg de Hogepriester het hele volk Israël op zijn hart voor God. Ook had hij op zijn schouders twee stenen met diezelfde namen gegraveerd.

Zo droeg hij ook de last van heel het volk op zijn schouders voor God. Zoals de Heer Jezus van Zichzelf in een gelijkenis zegt, dat Hij de goede herder is, die dat verloren schaap gaat zoeken en als Hij het gevonden heeft, neemt Hij het op Zijn schouder en draagt het naar de kudde.

Bijbelstudie Centrum
VOORTEKENEN VAN HET EINDE VAN HET GENADE TIJDPERK

Hij blijft het net zo lang dragen totdat het in veiligheid is. Dat verloren schaap zijn wij ieder afzonderlijk en Hij draagt ons net zo lang, totdat we in Gods eeuwig Huis komen, want dat is onze stal. We hebben hier wel een tijdelijke “stal”, de Gemeente, maar ons eeuwig huis is tenslotte de hemel. Hij draagt en verzorgt ons, als onze biddende Hogepriester, dus net zo lang op Zijn schouder, totdat Hij een ieder gevonden heeft, die Hij geroepen heeft.

Zo vinden we het ook hier in **vers 35**: *“En de volgende dag stelde hij de waard twee schellingen ter hand en zei: Verzorg hem en mocht gij meer kosten hebben, dan zal ik ze u vergoeden op mijn terugreis”*. Hier zien we, dat die Samaritaan, die zoekende en gekomen Heiland weer terug gaat en voor een zekere tijd wegblijft, om dan weer terug te komen.

Is dat niet het evangelie? De Heer Jezus, Die de Vader gezonden heeft, Die gekomen is om het verlorene te zoeken, om zondaars te behouden en te genezen door Zijn Bloed (wijn) en door de Geest van God (olie) en die Hij daarmee verzorgt, terwijl Hij terug moet gaan naar de Vader? En blijft Hij niet een zekere tijd weg, om dan terug te komen en diegene, die Hij gevonden heeft en gekocht heeft met Zijn Bloed en die Zijn Geest hebben ontvangen, te brengen in Zijn heerlijkheid?

Nu geeft Hij op een wonderbare wijze aan, hoe lang Hij weg zal blijven; dat is voor de natuurlijke en verstandige mens verborgen. Maar als we het licht van Gods Geest hebben ontvangen, de Geest, die op de Pinksterdag kwam, die ons wil leiden in alle waarheid. Die ons gezalfde ogen wil geven, dan gaan we deze verborgenheden zien, die worden voor ons ontsluit.

Dan zien we in een handeling, wat die verborgenheid inhoudt, hoe lang de Heer Jezus weg zal blijven. Er staat in **vers 35**: *“en de volgende dag stelde hij de waard twee schellingen ter hand”*. Zo zegt het ons niets, maar de Bijbel zegt ons in **Matt. 20:2** dat een schelling in die tijd, het loon voor één dag was.

Dus als de Heer Jezus de waard twee schellingen geeft, dan geeft Hij hem voor twee dagen loon, d.w.z. Ik blijf twee dagen weg. In de eeuwigheid is bij de Heer één dag als duizend jaar, wat we door de hele Schrift terug vinden, zoals we reeds zeiden, Hij blijft dus ongeveer twee duizend jaar weg en dan komt Hij terug.

Dat is het antwoord van de Heer Jezus op de vraag van die Schriftgeleerde, die naar dat eeuwige (aionische) leven vraagt, dat leven van eeuwigheid tot eeuwigheid. Dan zegt de Heer Jezus hier eigenlijk, dat in tweeduizend jaar het verlorene gezocht gaat worden.

Nu is die man, waar het hier in dit verhaal om gaat, die daar aan de kant van de weg lag, niet alleen het beeld van de verloren zondaar, maar tevens het beeld van heel de Gemeente. Het is dat ene lichaam, het lichaam van Christus, dat uit vele leden bestaat, maar al die leden zijn het verlorene.

Want dat lichaam bestaat niet uit vele delen, niet uit vele wijzen naar deze wereld; maar het dwaze, het verachte, het onedele, het verguisde, het zieke, het verschopte, hetgeen verbroken is, dat heeft God uitverkoren, om het geen wat iets is, te beschamen.

Daarom is die man, die aan de weg ligt, tevens het beeld van heel de Gemeente, die Hij verzorgt met wijn, Zijn bloed. Want het is immers Zijn Bloedgemeente, Zijn Lichaam en met de olie van de Heilige Geest. Want wij allen zijn gekocht, gereinigd en verlost en betaald door datzelfde Bloed en door Gods Geest.

Die allen heeft de Heer Jezus tijdelijk ondergebracht in een herberg, dat ook het beeld is van de Gemeente, Huis Gods. Maar dat tijdelijke is nog niet het volmaakte. Doch we hebben daar natuurlijk verzorging nodig en als we een kind van God zijn, als we ons door de Heer Jezus hebben laten vinden, dan moeten we ook in een plaatselijke kring komen.

Het is beter deze groep van gelovigen, kring te noemen, in plaats van gemeente, omdat dit woord ook al in diskrediet gekomen is, daar men daarbij direct denkt aan een officiële kerk, die een menselijke organi-

Bijbelstudie Centrum
VOORTEKENEN VAN HET EINDE VAN HET GENADE TIJDPERK

satie is. Maar daar, waar de Heer Jezus verkondigd wordt en Zich kan openbaren, dat is een vergadering van gelovigen. De Heer Jezus zegt: *"waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in hun midden"*.

De Gemeente is het huisgezin van God. Om u dat duidelijk te maken, wil ik het vergelijken met een huisgezin. Al is mijn gehele gezin met mij aanwezig op een bijeenkomst, dan ben ik toch niet alleen met mijn gezin vergaderd, want er zijn ook vele anderen aanwezig. Maar als ik alleen in een kamer met mijn gezin ben en er niemand anders is, dan ben ik met mijn gezin vergaderd.

Hoe is het nu met het vergaderen van de Gemeente van de Heer Jezus? In de dienst van een officiële kerk, zijn vele kinderen Gods aanwezig, doch ook vele *"niet kinderen van God"*. Wedergeborenen en niet wedergeborenen.

Een evangelisatie dienst, maar dat is niet de gemeenschap der heiligen. Allen, die de Naam van de Heer Jezus aanroepen, die belijden door Zijn Bloed gekocht te zijn en Zijn eigendom zich weten; die de Heer Jezus belijden als hun persoonlijke Heer en met hun hart geloven, dat God Hem voor hen uit de doden heeft opgewekt heeft, waardoor zij een nieuwe schepping geworden zijn, die vormen de gemeenschap der heiligen, waar de Heer Jezus in hun midden is.

Zo wil de Heer Zijn Gemeente hebben, maar helaas is dat meestal niet zo; vandaar dat er zoveel ellende, tweedracht en scheuringen zijn. De Heer Jezus wil echter Zijn kinderen verzorgd hebben, ja, dat wil Hijzelf doen, maar door mensen, die vervuld zijn met de Heilige Geest, als organen, die door Hem geroepen en aangesteld zijn. Herders, leraars en in de plaatselijke gemeenten, oudsten, die niet naar leeftijd, maar naar geestelijke rijpheid oudsten zijn en die wandelen met de Heer.

Zo zou het althans moeten zijn, maar is het niet. Maar God dank is dit slechts een tijdelijke toestand, want als dit de ideale toestand was, dan zouden we alle moed gaan verliezen. Dank God, dat Zijn Geest ons laat zien, dat de Heer Jezus spoedig komt, want de twee dagen zij zo goed als om.

Onze jaartelling begint eigenlijk 4 tot 7 jaar eerder, het is niet exact te bepalen. Herodus, opdrachtgever van de kindermoord in Bethlehem, leefde van 73 voor Christus tot 4 jaar voor Christus. (ons jaar 0 dus) Wanneer hij tot de kindermoord opdracht had gegeven is niet bekend maar in ieder geval 5 of meer jaar voor onze jaartelling.

Laten we daarom als voorbeeld stellen: 5 jaar wat aannemelijk is. Dus leven wij nu 2019 + 5 = het jaar 2024. Maar dan ook de volgende fout die men maakt, dat is dat wij mensen gaan rekenen vanaf de geboorte van de Heer Jezus, hoewel die datum dus totaal niet bekend is. Maar God rekt niet vanaf de geboorte, God rekt vanaf het kruis. Dus 33 jaar later start de jaartelling. 2024 -/- 33 = het jaar 1991.

De verzorging in de herbergen laat veel te wensen over op het ogenblik; de waard is wel betaald, maar hij geeft niet altijd waar naar het geld!

We leven dus aan het eind van de tweeduizend jaar en daarom zien we, dat Israël als natie is terug gekeerd in het beloofde land. Dit Schriftwoord staat niet op zichzelf, want er zijn vele andere plaatsen, die ons datzelfde leren.

In **Joh. 11**, waar die heerlijke geschiedenis van de opwekking van Lazarus staat, wordt datzelfde ook op twee andere plaatsen vermeld. Dit is niet alleen werkelijk gebeurd, maar tevens is het profetie van Hem, die de eionen (eeuwen) in Zijn hand heeft.

Wie is Lazarus? In **vers 3** staat, dat de Heer Jezus Lazarus lief heeft, de Heer Jezus heeft Lazarus ook Zijn vriend genoemd. (**Joh.11:11**), dat is het beeld van de Gemeente. Maar waar gaat het in deze geschiedenis om? Om iets anders, n.l. om de opstanding uit de doden. Let u op; niet de opstanding van de doden, want die zal komen aan het einde der tijden, ten gerichte.

Bijbelstudie Centrum
VOORTEKENEN VAN HET EINDE VAN HET GENADE TIJDPERK

Dan zullen allen, die in hun zonden en ongeloof gestorven zijn, moeten opstaan; dat is de opstanding ten oordeel. Maar hier gaat het om een opstanding, een vooropstanding van tussen de doden uit.

Lazarus stond alleen op, de anderen bleven liggen, want de Heer Jezus riep met luide stem: **"Lazarus , kom naar buiten"**. (Joh. 11:43) Lazarus stond op tussen de doden uit en kwam naar buiten. Dat is dus werkelijk geschied, maar het is tevens profetie, voor ons kinderen Gods, van wat de Heer Jezus ons wil laten zien. Velen van ons zullen nog wel ontslapen, maar dat is geen sterven, maar een overgang naar een heerlijker leven. Een kind van God sterft niet, een kind van God ontslaapt.

Wel raken we natuurlijk ons lichaam kwijt, dat in de groeve der vertering gaat of op een andere wijze tot ontbinding komt, zoals bij de martelaren, van wie het lichaam verbrand werd of voor de leeuwen geworpen, maar onze geest en ziel blijven bewust voortleven met de Heer Jezus.

Paulus zegt daarom, dat ons sterven geen verlies is, maar het is gewin. Als het werkelijk zo was, dat een kind van God bij het sterven niet alleen het lichaam verloor, maar ook in een geesteslaap kwam, dan zou het verlies en geen winst zijn.

Het zou voor Paulus geen winst, maar een ramp geweest zijn, wanneer hij, nadat hij zich als offerande aan het eind van zijn aardse loopbaan had mogen geven en als martelaar gestorven was voor de Naam van de Heer Jezus. Om als een vurige dienstknecht van Zijn Heer, twee duizend jaar in een ziel slaap te moeten rusten en zo op non activiteit had worden gezet. Als hij dit wist, dan zou hij zeker niet gezegd hebben: **"ontbonden te zijn ie verreweg het beste"**.

Maar hij wist dat sterven, gewin was, want dan kwam hij in hogere dienst. Het is de Bijbel, die ons dat leert, dat Mozes wel was ontslapen op de berg Nebo; maar was hij dood? Verscheen hij niet op de berg der verheerlijking en had hij geen kennis van de grote zending van de Heer Jezus, en Zijn gang naar het kruis?

Daar spraken hij en Elia toch over met de Heer Jezus? Zijn discipelen wisten daar niets van, maar Mozes wel en hij verheugde zich daarover, want dat zou ook voor hem de uiteindelijke, heerlijke verlossing tot werkelijkheid doen worden.

Ook Paulus zegt in **Hebr. 12:1**, dat wij een grote wolk van getuigen rondom ons hebben, die allen voor Hem leven in hogere dienst. Wel moeten we dit stoffelijke lichaam tijdelijk opgeven. Voor hoe lang dit zal zijn, daar gaat het over hier in **Joh.11**. In **vers 3** staat: **"Heer, zie, die Gij lief hebt, is ziek"**. Ja, de Gemeente is ziek, in die zin, dat zij onvolkomen is in alles.

Maar wat doet de Heer Jezus nu? Gaat hij zo snel mogelijk naar Lazarus? Neen, maar Hij zegt in **vers 4**: **"Deze ziekte is niet ten dode, maar ter ere Gods"**. Want het gaat hier niet alleen om lichamelijke ziekte, het gaat om veel meer, dan lichamelijke ziekte, want de Gemeente is niet op haar plaats.

Wat doet het pijn, als lieve kinderen Gods, broeders en zusters het niet met elkaar kunnen vinden of verkeerde wegen gaan door dwaalleringen.

Wat staat er nu in **vers 6**: **"Toen Hij het hoorde, dat hij ziek was, bleef Hij daarop nog twee dagen ter plaatse"**. In **Luc. 10** ging Hij twee dagen weg en hier bleef Hij twee dagen ter plaatse weg en doet, alsof het Hem niet interesseert. Maar dat is schijn en dan denken we aan de gelijkenis uit **Luc. 18** van die weduwe, die dag en nacht blijft roepen en aankloppen en dan zegt de Heer: **"zal zo God Zijn kinderen niet verhoren, die dag en nacht tot Hem roepen"**? Ook al duurt het een tijd. **"Ik zeg u, Hij zal met haast hen recht komen doen"**.

Ja, inderdaad, het gebeurt wel eens, dat we niet direct verhoord worden, al geeft Hij ook nu wel gebedsverhoringen. Maar er zijn dingen, die de Heer nu niet verhoort, maar die we verhoord krijgen, als Hij gekomen is voor de opname van Zijn Gemeente.

Bijbelstudie Centrum
VOORTEKENEN VAN HET EINDE VAN HET GENADE TIJDPERK

Wat lezen we in **Openb. 5:8**. Daar lezen we, hoe de oudsten, die de vertegenwoordigers zijn van de Gemeente, schalen hebben vol reukwerk en dat zijn de gebeden der heiligen, die nog niet verhoord zijn.

Die in al die eeuwen opgezameld zijn in die gouden schalen, want niet één gebed in Jezus' Naam gaat verloren. Daarom is het gebed noodzakelijk. We zien ook bij Lazarus een heerlijke biddende partij, zijn zusters, Maria en Martha, die een boodschap tot de Heer Jezus zenden.

Zij bidden en roepen om de Heer Jezus; zij zijn het beeld van de trouwe bidders in de Gemeente van Christus, die de grootste krachtbronnen van God in deze tijd in werking brengen. Het zijn niet alleen de predikers, die dat doen. Het waren hier Maria en Martha, die de nood van de ziekte van hun broer op hun hart droegen, want hij was de erfgenaam. Is de Gemeente ook niet de erfgenaam van God? En die is ziek.

Maria en Martha zenden de dringende boodschap: **"Heer, die u lief hebt, is ziek"**. Maar de Heer blijft expres twee dagen weg, totdat Lazarus dood is. Toen de Heer bij hen kwam zei Martha: **"Heer, indien u hier geweest was, zou mijn broer niet gestorven zijn"**. Maar de Heer Jezus zegt tot haar in **vers 25**: **"Ik ben de opstanding en het leven; wie in mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven"**.

En in **vers 40** zegt Jezus: **"Heb Ik u niet gezegd, dat gij, indien gij gelooft, de heerlijkheid Gods zult zien"**? Gemeente van Christus, ziet u het, dat de Heer Jezus Zich na twee dagen gaat opmaken, om spoedig naar het graf van Lazarus te gaan. Hij gaat niet eerst naar hun huis, neen, maar direct naar het graf!

Wat leert nu de Schrift in **1 Thess. 4:13-18**. **"Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem.**

Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wesen. Vermaant elkander dus met deze woorden".

Dat we niet bedroefd behoeven te zijn voor degene, die in Christus ontslapen zijn, want wij, die dan nog leven, zullen hen niet voor gaan, want Hij gaat eerst naar het graf om Lazarus op te wekken en zo zal Hij degene, die in Hem ontslapen zijn, eerst opwekken.

Dat is de heerlijkheid en Hij komt spoedig want de twee duizend jaar zijn bijna om! Kind van God, heb vreugde daarin. In **Joh. 12:2** richtten zij een maaltijd voor Hem aan, dat een vreugdemaal moet zijn geweest, want Lazarus, de opgewekte, zat met Hem aan tafel.

De heerlijke geur van de kostbare nardus - mirre verspreidde zich door het gehele huis, waar de Heer Jezus graag vertoefde. Zo zal het ook zijn, wanneer de Gemeente door de opname thuis gehaald zal zijn, dan zal de nardus (de Heilige Geest) vloeien en dan niet meer ten dele, maar het gehele Huis zal dan vol zijn van de geur der heerlijkheid Gods.

In **Joh. 2:1** staat: **"En op de derde dag was er een bruiloft te Kana"**. Nu was Johannes de Doper, de voorloper, de wegbereider, de aankondiger van het grote werk van de Heer Jezus. We zullen zien, hoe de Heilige Geest, de schrijver Johannes heeft geïnspireerd op een bijzondere wijze.

We lezen in **Joh. 1:19** tot het einde ervan, hoe er vier dagen vermeld worden. De eerste dag vinden we in **vers 19**, toen de priesters tot Johannes de Doper kwamen met de vraag: **"Wie bent U"?**

In **vers 29** lezen we: **"De volgende dag zag hij Jezus tot zich komen en zei: Zie, het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt"**. In de eerste twee dagen treedt Johannes de Doper als handelend persoon op,

maar hij is tevens de afsluiting van de oude bedeling, want hij behoorde nog niet bij het Nieuwe Verbond.

Maar vanaf **vers 35** van **Joh 1**, beginnen de dagen te tellen, dat Jezus gaat optreden als het Lam Gods en gedurende twee dagen, discipelen gaat maken, waarvan we de eerste dag genoemd zien in **vers 35** en de tweede dag in **vers 44**. Zo is de Heer Jezus bezig in deze twee dagen (twee duizend jaar) Zijn Gemeente, Zijn Huis te bouwen.

We lezen in **Joh.1:48**, dat Nathaniël als laatste discipel tot de Heer Jezus komt en van wie de Heer Jezus zei: **"Zie, waarlijk een Israëliët in wie geen bedrog is"**. Nathaniël is hier het type van de laatste discipel uit de Joden, die tijdens de Grote Verdrukking tot geloof zijn gekomen en als de 144000 (**Openb. 7** en **14**) verzegeld en opgenomen worden.

Nathaniël antwoordde in **vers 50**: **"Rabbi, U bent de Zoon van God, U bent de Koning van Israël"**. Inderdaad, aan het einde van de tweede dag wordt de Heer Jezus Koning van Israël, als gans Israël behouden wordt, wanneer de volheid der heidenen zal zijn binnengegaan (opname), zoals **Rom. 11:25-26** het zegt.

"Want, broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, en aldus zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jakob afwenden".

Dan vinden we de derde dag van **Joh. 2:1**, waarop een bruiloft gevierd wordt. Deze is het type van de bruiloft van het Lam, die Jezus viert met Zijn Gemeente, maar ook doorgaat met Israël en de volkeren, gedurende de derde dag, het Duizendjarig Vrederijk. Dan wordt het water in de stenen vaten tot heerlijke wijn! Kind van God, het beste komt nog!

Door de liefde van God zijn wij bewogen, dat de Heer zo zorgt en rijk zegent. In deze tijd is de Heer zeer genadevol; het is alles de Heer, Die het doet, niets van onszelf is er bij. Maar het heerlijkste, de beste wijn, moet nog komen, want het gaat naar die heerlijke bruiloft te Kana.

De Bruid des Lams zal dan de vrouw des Lams zijn, water zal tot wijn worden. Velen kennen nog niet de kracht van het bloed, maar de tijd zal komen, waarvan de profeten hebben gesproken. Johannes de Doper is door de Heilige Geest het afsluitteken. In de twee dagen en de derde dag is de gehele heerlijkheid geopenbaard. Is het Woord niet wonderbaar?

Hij, die de eeuwen in Zijn hand heeft, komt spoedig! Maranatha Heer Jezus, kom!
Laten we Hem loven en prijzen!

Amen.
De Heer Zegene u.